

ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, Ὑπὲρ Μαντιθέου §§2-3

A1.

1. – Σ: Ἐγὼ γὰρ οὕτω σφόδρα ἑμαυτῷ πιστεύω, ὥστ' ἐλπίζω καὶ εἴ τις πρὸς με τυγχάνει ἀηδῶς [ἢ κακῶς] διακείμενος, ἐπειδὴν ἐμοῦ λέγοντος ἀκούσῃ περὶ τῶν πεπραγμένων, μεταμελήσειν αὐτῷ καὶ πολὺ βελτίω με εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἡγήσεσθαι.
2. – Σ: ὡς εὖνους εἰμί τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι καὶ ὡς ἡνάγκασμαι τῶν αὐτῶν κινδύνων μετέχειν ὑμῖν
3. – Λ : ἐὰν δὲ φαίνωμαι περὶ τὰ ἄλλα μετρίως βεβιωκώς καὶ πολὺ παρὰ τὴν δόξαν καὶ [παρὰ] τοὺς λόγους τοὺς τῶν ἐχθρῶν
4. – Λ : δέομαι ὑμῶν ἐμὲ μὲν δοκιμάζειν, τούτους δὲ ἡγεῖσθαι χεῖρους εἶναι.
5. – Λ : Πρῶτον δὲ ἀποδείξω ὡς οὐχ ἵππευον οὐδ' ἐπεδήμουν ἐπὶ τῶν τριάκοντα

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Ἀριστοτέλης, Ῥητορική 1356a

Επισήμανση: Στο συγκεκριμένο παράλληλο κείμενο ο Αριστοτέλης αναφέρεται στη σημασία που έχει να εμφανίζεται ο ομιλητής (εδῶ ο Μαντίθεος) με το ανάλογο ἥθος/χαρακτήρα προκειμένου να κερδίσει τις εντυπώσεις και την εὐνοία (εδῶ των βουλευτῶν). Διαπιστώνει δηλαδή κανείς ότι οι αριστοτελικές αναφορές επιβεβαιώνονται σε μεγάλο βαθμό από τα ὅσα ο Λυσίας ἔγραψε και εκφώνησε ο Μαντίθεος στο συγκεκριμένο απόσπασμα από τον Ὑπὲρ Μαντιθέου.

B4. ἡγήσεσθαι/ἡγεῖσθαι, ἐπιδείξω/ἀποδείξω, εὖνους, καθεστηκόσι, μετέχειν/μετέσχον

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Δημοσθένης, Κατὰ Ἀνδροτίωνος §§51.4-52

Ενδεικτικές νεοελληνικές αποδόσεις

Κανείς ας μην καταλάβει ότι θεωρώ πως τα οφειλόμενα χρήματα δεν ἔπρεπε να είχαν απαιτηθεῖ ἀπὸ τους κακοπληρωτές. Ἐπρεπε. Ἀλλὰ πῶς; Ὅπως και ο νόμος ορίζει, πρὸς ὄφελος των ἄλλων πολιτῶν. Αυτό είναι το πνεῦμα της δημοκρατίας. Γιατί αὐτό που ἔχετε κερδίσει, ἄνδρες Αθηναῖοι, με την απαίτηση ἀσήμαντων χρηματικῶν ποσῶν με τέτοιο τρόπο, δεν εἶναι τίποτα σε σχέση με αὐτό που χάσατε με την υιοθέτηση τέτοιων	Και κανείς ας μη νομίζει ὅτι ἰσχυρίζομαι ὅτι δεν ἔπρεπε να αναγκασθοῦν να πληρώσουν ὅσοι καθυστεροῦν τους φόρους. Βεβαίως ἔπρεπε. Ἀλλὰ πῶς; Ὅπως ο νόμος ορίζει, δηλαδή πρὸς το γενικὸ συμφέρον, διότι αὐτὴ εἶναι ἡ ἀρχὴ της δημοκρατίας. Διότι, πολῖτες Αθηναῖοι, δεν ἔχετε τόσο ωφεληθεῖ ἀπὸ τα χρήματα τα ὁποῖα εἰσπράχθηκαν με αὐτὸν τον τρόπο, ὅσο ἔχετε ζημιωθεῖ, διότι εἰσῆχθησαν αὐτοῦ του εἴδους τα ἡθή στην
--	---

συνηθειών στην πολιτική ζωή. Αν πράγματι θέλατε να μάθετε γιατί κάποιος θα προτιμούσε να ζει περισσότερο σε ένα δημοκρατικό πολίτευμα παρά σε ένα ολιγαρχικό, θα καταλάβετε ότι ο προφανέστατος λόγος είναι ότι στη δημοκρατία όλα είναι πιο φιλήσυχα. Δεν θα μπω στη διαδικασία να δείξω ότι ο κατηγορούμενος έχει αποδειχτεί πιο σκληρός και από οποιαδήποτε ολιγαρχία στον κόσμο. Όμως εδώ στην πόλη μας, πότε έγιναν τα πιο εξωφρενικά πράγματα; Όλοι θα πείτε, την εποχή των Τριάκοντα. Τότε λοιπόν, όπως μαθαίνουμε, κανείς, ενώ μπορούσε να κρυφτεί στο σπίτι του, δεν στερήθηκε το δικαίωμα να σώσει τη ζωή του. Αυτό για το οποίο κατηγορούμε τους Τριάκοντα είναι ότι συλλάμβαναν ανθρώπους παράνομα από την αγορά.

Μτφρ. J.H. Vince. 1935. Διασκευή από τα αγγλικά στα νέα ελληνικά.

Γ4.

α.

με: είναι υποκείμενο στο απαρέμφατο λέγειν.

χρημάτων: είναι υποκείμενο στη μετοχή *είσπραχθέντων* (απόλυτη μετοχή).

μᾶλλον: είναι επιρρηματικός προσδιορισμός του ποσού στο ρήμα *ἂν ἔλοιτο*.

πραότερα: είναι κατηγορούμενο στο (υποκείμενο) πάντα (του ρήματος ἐστίν).

Ἐπὶ τῶν τριάκοντα: είναι (εμπρόθετος) επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα *ἂν εἴποιτε*.

τῶν τριάκοντα: είναι (έμμεσο) αντικείμενο στο ρήμα *κατηγοροῦμεν*.

β.

πόλη. Διότι αν θέλετε να εξετάσετε για ποιους λόγους θα προτιμούσε κάποιος να ζει υπό δημοκρατικό πολίτευμα παρά υπό ολιγαρχικό, αυτό θα έβρισκε κανείς κυριότερο, ότι όλα στη δημοκρατία είναι πραότερα. Ότι βέβαια αυτός αποδείχθηκε περισσότερο σκληρός και αναιδής από οποιαδήποτε ολιγαρχία θα το παραλείψω. Αλλά σε μας πότε έως τώρα γίνονταν φοβερότερα πράγματα στην πόλη; Όλοι θα δίνετε την απάντηση ότι συνέβησαν στην εποχή των τριάκοντα τυράννων. Εντούτοις τότε, καθώς ακούμε, κάθε πολίτης ήταν ασφαλής, εάν κρυβόταν στην οικία του, αλλά για αυτό κατηγορούμε τους τριάκοντα, ότι αυτοβούλως προέβαιναν σε συλλήψεις στην αγορά.

Μτφρ. Κ.Θ. Αραπόπουλος, 1961. Διασκευή από την καθαρεύουσα στη δημοτική.

«ὥς οὐ χρῆν εἰσπράττειν τοὺς ὀφείλοντας»: Δευτερεύουσα ονοματική ειδική πρόταση. Εισάγεται με τον ειδικό σύνδεσμο *ὥς* (υποκειμενική κρίση) και εκφέρεται με οριστική που δηλώνει το πραγματικό [εξάρτηση από αρκτικό χρόνο (άμεσα από το *λέγειν* και έμμεσα από το ρήμα της κύριας *ὕπολαμβανέτω*)]. Συντακτική λειτουργία: αντικείμενο στο *λέγειν*.